
Istungidokument

1.9.2015

B8-0000/2015

RESOLUTSIOONI ETTEPANEKU PROJEKT

komisjoni avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 123 lõikele 2

Doha arengukava hetkeseisu kohta enne WTO kümnendat ministrite
konverentsi
(2015/2632(RSP))

Bernd Lange ja Pablo Zalba Bidegain
rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel

**Euroopa Parlamendi resolutsioon Doha arengukava kohta
(2015/2632(RSP))**

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) ministrite konverentsi 14. novembri 2001. aasta Doha deklaratsiooni¹,
- võttes arvesse WTO ministrite konverentsi 18. detsembri 2005. aasta Hongkongi deklaratsiooni²,
- võttes arvesse oma 4. aprilli 2006. aasta resolutsiooni Doha vooru hindamise kohta pärast Hongkongis toimunud WTO ministrite konverentsi³,
- võttes arvesse oma 24. aprilli 2008. aasta resolutsiooni Maailma Kaubandusorganisatsiooni reformimise kohta⁴,
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Doha arengukava kohta, eelkõige 9. oktoobri 2008. aasta⁵, 16. detsembri 2009. aasta⁶, 14. septembri 2011. aasta⁷ ja 14. novembri 2013. aasta resolutsiooni⁸,
- võttes arvesse 2013. aasta detsembris Balis toimunud 9. ministrite konverentsi tulemusi ja eeskätt kaubanduse lihtsustamise lepingut⁹,
- võttes arvesse 17. veebruaril 2015 Genfis toimunud WTO parlamentaarse konverentsi iga-aastaselt istungjärgul ühehäälselt vastu võetud lõppdokumenti,¹⁰
- võttes arvesse WTO delegatsiooni juhtide 17. juuni 2015. aasta kohtumisel tehtud avaldusi,
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni aastatuhande arengueesmärke¹¹,

---

¹ WTO 2001. aasta ministrite konverentsi Doha deklaratsioon (WT/MIN(01)/DEC/1), mis võeti vastu 20. novembril 2001.

https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

² WTO ministrite konverentsi Hongkongi deklaratsioon (WT/MIN(05)/DEC), mis võeti vastu 18. detsembril 2005.

https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min05_e/final_text_e.htm

³ ELT C 293 E, 2.12.2006, lk 155.

⁴ ELT C 259 E, 29.10.2009, lk 77.

⁵ ELT C 9 E, 15.1.2010, lk 31.

⁶ ELT C 286 E, 22.10.2010, lk 1.

⁷ ELT C 7 E, 10.1.2012, lk 105.

⁸ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0511, 14.11.2013.

⁹ WTO ministrite konverentsi Bali deklaratsioon (WT/MIN(13)/DEC), mis võeti vastu 7. detsembril 2013.

https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/mc9_e/balideclaration_e.htm

¹⁰ <http://www.ipu.org/splz-e/trade15/outcome.pdf>

¹¹ <http://www.un.org/millenniumgoals/>

- võttes arvesse kaubandusabi viiendat ülemaailmset läbivaatamist, mis toimus Genfis 30. juunist 2. juulini 2015¹,
  - võttes arvesse kodukorra artikli 123 lõiget 2,
- A. arvestades, et Doha vooru alustati 2001. aastal eesmärgiga luua uusi kaubandusvõimalusi, tugevdada mitmepoolseid kaubanduseeskirju ja tegeleda kaubandussüsteemi praeguse tasakaalustamatusega, seades läbirääkimistel kesksele kohale arenguriikide ja eelkõige vähim arenenud riikide vajadused ja huvid; arvestades, et nimetatud eesmärgid tulenevad arusaamast, et õiglasematel ja erapooletumatel eeskirjadel põhinev mitmepoolne süsteem võib soodustada ausat ja vaba kaubandust, mis aitab kaasa kõigi maailmajagude majanduslikule arengule ja vaesuse leevendamisele;
  - B. arvestades, et EL on kaubanduse valdkonnas järjekindlalt toetanud tugevat mitmepoolset ja eeskirjadepõhist käsitust, tunnistades samas, et täiendavad moodused, nagu kahepoolsed, piirkondlikud ja mõnepoolsed lepingud, võivad samuti soodustada avatud kaubanduse teket – eriti kui avada tee liberaliseerimisele ning ajakohastada eeskirju ja korda nendes poliitikavaldkondades, millega WTOs nii põhjalikult ei tegeleta – ning toetada mitmepoolset süsteemi, eeldusel, et asjaomased lepingud vastavad WTO eeskirjadele;
  - C. arvestades, et WTO ja WTO lepingutes sätestatud nõuded on aidanud ära hoida täieliku ja laialdase proteksionismi reaktsioonina kõige tõsisemale finants- ja majanduskriisile pärast 1930. aastate kriisi;
  - D. arvestades, et avatud ja õiglast mitmepoolset kaubandust piiravad pigem mitmesugused mittetariifsed tõkked kui kaubandustariifid, millest üleilmastumise edenedes suurel määral loobutakse;
  - E. arvestades, et 2013. aastal toimunud üheksanda ministrite konverentsi tulemused on organisatsiooni jaoks süsteemse tähtsusega, ning et sellel konverentsil sõlmiti ka kaubanduse lihtsustamise leping, mis on esimene mitmepoolne leping alates WTO loomisest 1995. aastal;
  - F. arvestades, et 15.–18. detsembril 2015 toimub Keenias kümnes WTO ministrite konverents;
    1. kinnitab oma täielikku aktiivset toetust mitmepoolsuse püsivale väärtusele ning nõuab kõigi huve teenivat, vabal ja õiglasel kaubandusel põhinevat kaubanduskava, mis keskenduks arengule;
    2. rõhutab seda, kui tähtis on võtta läbirääkimistel täiel määral arvesse madala sissetulekuga arenguriikide ja vähim arenenud riikide erivajadusi ja huve; kinnitab veel kord tingimatut vajadust tagada, et eri- ja diferentseeritud kohtlemise põhimõte oleks kõigi läbirääkimistasandite lahutamatu osa, arvestades WTO liikmete majandusarengu taseme erinevusi, nagu on sätestatud ministrite konverentsi Doha deklaratsiooni punktis 44; on seisukohal, et sisuliselt tähtsad eri- ja diferentseeritud kohtlemist käsitlevad

¹ https://www.wto.org/english/tratop_e/devel_e/a4t_e/global_review15prog_e/global_review15prog_e.htm

sätted tuleks muuta täpsemaks ja sihipärasemaks ning et need tuleks korrapäraselt läbi vaadata;

3. toetab WTO struktuurireformi, mis on vajalik selleks, et paremini tagada ühistel eeskirjadel põhinev avatud, õiglane ja mittediskrimineeriv kaubandussüsteem, mis arvestab rohkem VKEde rolli ja huvidega;
4. rõhutab üheksanda ministrite konverentsi otsustele tuginemise tähtsust, et saavutada käegakatsutavat edu detsembris Nairobis toimival kümnendal ministrite konverentsil, mille eesmärk on viia lõpule Doha voor;
5. on veendunud, et kaubanduse liberaliseerimine on jätkusuutliku majanduskasvu ja arengu tagamise seisukohast oluline vahend, kuid seda peab saatma asjakohane toetav poliitika, mis hõlmab makro- ja mikromajanduslikku sekkumist, sh eelarve läbipaistvust, fiskaalpoliitikat ja võrdset maksustamist, halduskorra lihtsustamist, haridust ja koolitust, institutsioonilisi reforme ja sotsiaalpoliitikat, et suurendada ja jagada paremini ümber kaubandusreformidest saadavat kasu ning tasakaalustada tulemuslikult mis tahes negatiivset mõju;
6. juhib tähelepanu 2015. aasta juulis Genfis toimunud kaubandusabi viienda läbivaatamise konverentsile, kus käsitleti kaubanduskulude vähendamist kaasava ja jätkusuutliku majanduskasvu saavutamiseks ning keskenduti esmajoones kaubanduse lihtsustamise lepingu rakendamisele;
7. nõuab kaubanduse lihtsustamise lepingu kiiret rakendamist, et see jõuaks kümnenda ministrite konverentsi toimumise ajaks jõustuda; on seisukohal, et sellest lepingust saavad märkimisväärset kasu kõik WTO liikmed ja eelkõige arenguriigid ning asjaomased ettevõtjad, sest see suurendab läbipaistvust ja õiguskindlust ning vähendab halduskulusid ja tolliprotseduuride kestust, mis võimaldab omakorda kasutada täiel määral ära piirkondlike ja ülemaailmsete tarneahelate suurenevast mõjuvõimust tulenevaid võimalusi ning aitab VKEdele saada kasu avatumatest turgudest; juhib tähelepanu sellele, et arenguriikidele ja vähim arenenud riikidele tuleks jätkuvalt pakkuda abi suutlikkuse arendamiseks ning ka tehnilist abi, et nad saaksid oma tootmisvõimsusest ja seega ülemaailmsetest väärtusahelatest tulenevast suuremast lisaväärtusest rohkem kasu;
8. soovib WTO liikmeskonnal ennetavalt toetada WTO jõupingutusi tulemuslike ja tõhusate töösuhete ning tihedama koostöö loomiseks muude rahvusvaheliste organisatsioonidega, kelle töö mõjutab ülemaailmseid kaubanduslääbirääkimisi, eelkõige Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni, Maailma Terviseorganisatsiooni ning ÜRO ja selle asutuste ja organitega, nagu ÜRO Kaubandus- ja Arengukonverents, ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon, ÜRO Keskkonnaprogramm, ÜRO Arenguprogramm ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioon, samuti IMFi, Maailmapanga ja OECDga, et tagada vastastikune toetus ning sünergia kaubandusalastes ja kaubandusvälistes küsimustes; toetab püüdlusi, mille eesmärk on võtta vastu rahvusvahelised standardid ja teha reguleerimisalast koostööd;
9. nõuab, et kaalutaks põhjalikult küsimust, kuidas WTO eeskirjades kaubandusväliseid küsimusi paremini arvesse võtta, et WTO liikmed saaksid püüelda õiguspärase poliitiliste eesmärkide poole ilma turulepääsu takistamata; rõhutab sellega seoses, et

rahvusvaheliste standardite vastuvõtmiseks tehtavaid jõupingutusi tuleks kindlalt toetada ning arenguriikidele tuleks anda niisuguste standardite järgimiseks vajalikku abi;

10. on veendunud, et arenguriikide ebapiisav diferentseerimine vaatamata nende majandusliku arengu taseme ja erivajaduste suurele erinevusele võib takistada kõnealustele riikidele kasu toovate tulemuslike meetmete võtmist kooskõlas Doha voorus püstitatud eesmärgiga ning kahjustab kõige vaesemaid arenguriike; nõuab, et enam arenenud arenguriigid võtaksid osa vastutusest enda kanda juba käimasolevas voorus ning annaksid panuse, mis vastab nende arengu ja valdkonnapõhise konkurentsivõime tasemele;
11. on veendunud, et ülimalt oluline on viia kauakestnud Doha voor lõpule nii, et selle arengumandaat oleks täidetud; nõuab, et kõik WTO liikmed kaaluksid seetõttu seda lõppeesmärki silmas pidades kõiki võimalikke lahendusi, et saavutada tasakaalustatud tulemus;
12. tunneb heameelt mõnepoolsete algatuste, nagu keskkonnasäästlike kaupade lepe ja infotehnoloogiatoodetega kauplemise leping, ning teenustekaubanduse lepingu algatuse osas praeguseks saavutatud edu üle; usub, et mõnepoolsed lepingud võivad täiendada mitmepoolset käsitust, kusjuures nende peamine eesmärk on tuua juurde piisav hulk liikmeid ning muuta nende suhted mitmepoolseks;
13. nõuab, et EL jätkaks juhtrolli täitmist käimasolevatel WTO läbirääkimistel, et suurendada seal konkreetseid edusamme ja viia Doha arenguvõor lähitulevikus täielikult lõpule ning hõlbustada vähim arenenud riikide täielikku osalemist maailmakaubanduses, luues silla WTO liikmete eri seisukohtade vahel;
14. rõhutab WTO erilist tähtsust siduvate kohustuste kehtestamisel ja täitmisel ning kaubandusvaidluste lahendamisel, samuti WTO erakordset panust läbipaistvuse suurendamisse ja vastastikusesse hindamisse, eelkõige kaubanduspoliitika läbivaatamise mehhanismi abil;
15. kutsub komisjoni ja nõukogu üles tagama, et Euroopa Parlament oleks jätkuvalt tihedalt kaasatud kümnenda ministrite konverentsi ettevalmistustesse, et parlamenti hoitaks pidevalt sündmustega kursis ja et parlamendiga konsulteeritaks vajaduse korral ka ministrite konverentsi ajal; kutsub komisjoni üles jätkama teiste WTO liikmete veenmist, et suurendada WTO parlamentaarse mõõtme tähtsust;
16. kutsub WTO liikmeid üles tagama WTO parlamentaarse mõõtme tugevdamise abil demokraatlikku legitiimsust; rõhutab sellega seoses vajadust tagada parlamendiliikmete parem juurdepääs kaubandusläbirääkimistele ja kaasatus WTO otsuste sõnastamisse ja täideviimisesse ning kaubanduspoliitika nõuetekohane kontrollimine nende kodanike huvides; nõuab seetõttu Euroopa Parlamendi alalise delegatsiooni loomist WTOga suhtlemiseks;
17. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning WTO peadirektorile.